

Учителем школи стоїть
Іван Франко

часопис Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка

Свято першокурсника

Профком студентів – це потужна студентська організація в університеті, яка постійно намагається, так би мовити, «тримати марку». Найбільше це проявляється не тільки у повсякденній роботі, а й у новаторській діяльності.

Роки у стінах alma-mater – найкраща пора у житті студентів. Увесь навчальний рік вони активно навчаються, беруть участь у культурно-масовій роботі, здають іспити, складають сесію. І протягом цього часу профком студентів захищає права майбутніх педагогів, надаючи їм матеріальну допомогу, консультації та лобіюючи їхні інтереси.

Цьогоріч профком студентів разом зі студентським самоврядуванням організували традиційне святкування Дня першокурсника.

Сам захід відбувся у вигляді пізнавально-розважальної програми. Організатори дійства прагли донести до першокурсників якомога більше інформації про адміністрацію університету, про їхні права та обов'язки, а також про заходи, які організуються протягом року для студентів.

Розпочалося шоу з перегляду фільму «Про роботу відділів головного корпусу».

Під час концертної програми до студентів із привітаннями звернулися ректор університету **В.Скотний**, голова профкому студентів **І.Гівчак**, а також голова ради студентського самоврядування **І.Херович**.

Водночас першокурсників було ознайомлено із представниками профкому студентів та студентського самоврядування на факультетах.

У вигляді презентацій студентам було продемонстровано такі заходи: конкурс-огляд художньої самодіяльності першого курсу «Дебют»;

конкурс «Студент року»; конкурс естрадної пісні «Шанс»; благодійну акцію «Допоможи дітям-сиротам»; розважальні вечірки з нагоди Дня св. Валентина; Шевченківські вечори; фестиваль «КВК»; конкурс-феєрію «Красуня університету».

Також першокурсникам продемонстрували свої таланти

М.Рап (музично-педагогічний факультет); команда-переможець конкурсу «Дебют 2011 року» (факультет романогерманської філології); переможниця конкурсу «Шанс 2011 року» О.Маршалок (факультет економічної освіти та управління); народно-просвітницька студія «Ровесник»; народний вокально-хореографічний ансамбль «Пролісок»; команда-переможець 19-го фестивалю КВК «Фізматівська шпана», (Інституту фізики, математики та інформатики); музичний гурт «Медісон стретеджі».

Організатори Дня першокурсника висловлюють щире подяку В.Думичу і Т.Ходовіцькому за зйомку фільму, Н.Польовому – за озвучення заходу, а також адміністрації Будинку культури та всім тим, хто долучився до організації свята. Сподіваємося, що побачене і почуте протягом розважально-пізнавальної програми допоможе першокурсникам протягом навчання в університеті, приєднатися до великої студентської сім'ї й активно брати участь в усіх загальноуніверситетських заходах.

З.Квасній,
заступник голови профкому студентів ДДПУ імені Івана Франка

В НОМЕРІ:

Наші ліцейсти – перші!

ст. 3

«Нагуєвицькі читання – 2011»

ст. 4

Вітаємо Вас,
таку жіночню,
наполегливу,
справедливу!

ст. 2

Осіньна жінка,
як осіння
квітка, що
пахне сонцем,
медом й ви-
ноградом

ст. 2

«Дебют» по-фізматівськи

ст. 5

alma-mater

Вітаємо!

**Василя Олександровича
РЕДЧИЦЯ**

старшого викладача кафедри спортивних дисциплін та методики їх викладання Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка

З ВІДЗНАКОЮ ЛЬВІВСЬКОЇ ОБЛАСНОЇ ДЕРЖАВНОЇ АДМІНІСТРАЦІЇ

За сумлінну працю, високий професіоналізм, вагомий особистий внесок у розвиток фізичної культури і спорту та з нагоди Дня фізичної культури та спорту. Голова Львівської державної адміністрації М.ЦИМБАЛЮК

Студента I курсу факультету фізичного виховання

Юрія ШЕВЧЕНКА
за зайняте III місце у фінальних змаганнях з багатоборства в чемпіонаті України зі стрибків на акробатичній доріжці.

**Марта
Гнатюшин**

студентку II курсу факультету фізичного виховання з перемогою у чемпіонаті України з тенісу (в парах).

ЗБІРНУ КОМАНДУ ДДПУ імені Івана Франка

переможця 17 традиційної легкоатлетичної естафети «Заповни герб Дрогобича» з нагоди дня міста

Склад команди:

Віктор Юркевич (ЗЛ-43), Василь Хомин (ЗЛ-23), Ярослав Тарасюк (ІП-21), Руслан Ярема (ММ-21), Олег Лабик (ФВ-22), Андрій Сов'як (ФВ-41), Гіор Харчук (ФВ-31), Степан Шурко (ФВ-31), Василь Шевчук (ФВ-32).

Тренери:

Г.Кондрацька, В.Редчиць, Р.Федорищак

ВІТАЄМО ВАС, ТАКУ ЖІНОЧНУ, НАПОЛЕГЛИВУ, СПРАВЕДЛИВУ!

Зі студентських років пам'ятаю бурхливі дискусії навколо питання, яким має бути викладач.

Думки були найрізноманітнішими, та я обстоювала точку зору В. Сухомлинського, апробовану часом: «Педагогічне покликання неможливе без гармонії серця і розуму... Найважливіше – у своєму студентові бачити живу людину. Навчання – це насамперед живі людські стосунки між педагогом і дітьми, а не перекладання знань із голови педагога у голову студента».

Ця характеристика асоціюється з особистістю **Ольги Клавдіївни Яскевич**. Здається, зовсім недавно юна і схвильована, вона розпочала працю у рідному храмі науки (у руках – «червоний» диплом про закінчення Дрогобицького педагогічного інституту, в очах – вогонь і завзяття, у душі – любов до студентів і бажання творити).

Ольга Клавдіївна була твердо переконана: викладання іноземної мови не лише принесе користь студентам, а й стане основою її самореалізації на науковій ниві.

Лікар працює з тілом, а вчитель – із душою, і тому не має права на помилки. Такою є і Ольга Клавдіївна – прагне впливати на своїх вихованців словом, що охоплює цілу гаму найрізноманітніших почуттів. Воно змінюється залежно від конкретної педагогічної ситуації і, хочемо ми того чи ні, від власного настрою, який студенти відчувають уже з першого погляду на них. Отож, запорукою успішного становлення Ольги Клавдіївни як викладача є те, що колеги сприймають її як свою, і те, що вона завжди го-

това віддати і передати студентам усе, найкраще, що в неї є. Через те ставиться до роботи дуже серйозно, і не лише до викладання англійської мови та літератури, а й до позаурочної роботи.

Ольга Клавдіївна у 1986 році поступила до аспірантури Київського державного університету імені Тараса Шевченка. Її науковим керівником став не хто інший, як знайий український мовознавець, доктор філологічних наук, професор Юрій Олексійович Жлуктенко. Це мало великий вплив на становлення Ольги Клавдіївни як науковця. А людина, яка чітко бачить перед собою мету, завжди досягає успіху.

У 1989 році Ольга Клавдіївна закінчила аспірантуру та почала працювати на кафедрі другої іноземної мови Дрогобицького державного педагогічного інституту ім. Івана Франка, захистивши у 1990 році дисертацію та здобувши ступінь кандидата філологічних наук. Із 2001 року вона – завідувач кафедри англійської філології.

Ольга Клавдіївна – жінка сильного характеру. А це – обов'язкова риса успішного педагога, до якого хочеться йти не тільки на заняття, а з яким приємно просто поспілкуватися, якому без остраху можна довірити найпотаємніше.

*Хай щастя завжди супроводить Вас,
Людська повага й шана не минають,
А вашу мрію й працю повсякчас
Лиш визнання вінчають!*

С.Кльовсь,

викладач кафедри практики англійської мови

ОСІННЯ ЖІНКА, ЯК ОСІННЯ КВІТКА, ЩО ПАХНЕ СОНЦЕМ, МЕДОМ Й ВИНОГРАДОМ

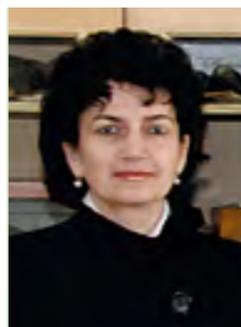
Коли п'янить ще астра й рута м'ята, приймає вітання кандидат біологічних наук, прекрасна жінка – винуватець свята – **Галина Ярославівна Ковальчук**.

Ювілей Галини Ярославівни є лише фрагментом життя, сповненого успіхами, злетами, досягненнями, а ще – великим багажем досвіду, адже добрі справи Галини Ярославівни дають врожайні плоди і знаходять схвальні відгуки у серцях рідних, знайомих, колег по роботі.

Гортаючи сторінки життєвої книги ювілярки, ми дізнаємося, що народилася Галина Ярославівна Ковальчук у Дрогобичі, славному місті, названому на честь Юрія Котермака, в якому закінчила СШ №1. Згодом, вона продовжила навчання у Львівському державному університеті ім.І. Франка за спеціальністю «Хімія».

Великий досвід роботи здобувала ювілярка, працюючи викладачем кафедри біології та біохімії приватного медичного інституту ім. Ю.Котермака, молодшим науковим співробітником науково-виробничої групи клінічної бальнеології і фітотерапії відділу експериментальної бальнеології, вчителем хімії Дрогобицького педагогічного ліцею. З 2000 року ювілярка викладач кафедри біології та кафедри хімії і екології ДДПУ ім. І. Франка, згодом старший викладач кафедри біології.

Галині Ярославівні притаманні невтомний творчий пошук, самовідданість, завдяки яким у свій час вона досягла великих наукових вершин, захистивши кандидатську дисертацію на здобуття вченого ступеня кандидата біологічних наук за спеціальністю «Фізіологія людини

і тварин». А це один з основних здобутків її років, бо не мислить Галина Ярославівна життя без праці, без магічної аури науки.

З 2006 року і до сьогодні вона доцент кафедри анатомії, фізіології та валеології і кафедри біології ДДПУ імені Івана Франка.

Нашій ювілярці властиві також рішучість, впевненість, наполегливість, що дозволило їй сформуватись як сильної особистості. Вона є автором численних навчальних посібників, методичних рекомендацій для студентської молоді. Ювілярці також притаманний артистизм, адже вона володіє прекрасним сопрановим голосом і хореографічними навичками. Незважаючи на свою зайнятість ця працююча жінка знаходить час зрозуміти проблеми студента, викладача і старается допомогти доброю порадою, гарним словом, безкорисливою справою, тому й обрана своїми колегами головою профспілкового комітету біологічного факультету. У колективі Галина Ярославівна є цікавим співрозмовником, завжди відкрита для людей.

Свій ювілей Галина Ярославівна відзначає у щедрий осінній час, коли усе учительство України святкує своє професійне свято, тому ювілярки є свято подвійне.

Та осінь щоразу – і живина пора, й засівна, спадають надії дощем на смарагдовий врун. Нехай Вам сторицею нива освітня відлунить і в добру годину кладеться нова борозна. Нехай почесний важкий труд буде плідним, як багата осінь, а кожен день, що йде новий, хай тільки щастя й радість Вам приносять.

З повагою колектив кафедри

До дня українського козацтва

14 жовтня – Свята Покрова

Цей святковий день увійшов до історії українського народу передовсім як день українського козацтва. Пояснення зв'язку християнського свята з козацтвом просте: степові лицарі особливо шанували культ Богородиці Покрови, вважаючи її своєю опікункою і заступницею. Тож недаремно на Січі, в яких би місцях вона не знаходилася, завжди будували церкву Святої Покрови.

Козацтво відіграло епохальну роль у мінувшині України. На три століття (кін. XV – XVIII) воно стало невід'ємною частиною нашої історії і трактується вітчизняними та іноземними істориками як своєрідний феномен. Адже українське козацтво порівняно з аналогічними соціальними формуваннями в інших народів (татар, росія) змогло трансформуватися із вузької, маргінальної соціальної групи у повноцінну соціальну верству ранньомодерного українського суспільства зі своїми специфічними і притаманними винятково їй правами та привілеями. Саме цій верстві судилося поступово перетворитися в еліту українського суспільства, зайнявши місце «втраченої руської аристократії», оскільки представники останньої масово покатоличувалися, а відтак полонізувалися. «Звільнену» таким чином нішу в тогочасному українському соціумі зайняли козаки і значна заслуга в цьому нашого краянина гетьмана Петра Сагайдачного. Він не лише реорганізував козацтво із розрізнених, напіврозбійницьких ватаг у надзвичайну боездатну дисципліновану армію, але й залучив його до розв'язання і реалізації загальносуспільних питань: надання підтримки братському рухові (запис гетьмана з усім військом до Київського братства) і відновлення ієрархії утисненої поляками православної церкви (у 1620 р. під військовою опікою гетьмана ерусалимський патріарх Феодан висвятив для Київської православної митрополії єпископів та митрополита). Ці починання Сагайдачного не минули намарно: менше ніж за три десятки років українське козацтво очолюване іншим видатним лідером Богданом Хмельницьким перетворилося в основний державобудівничий стан новопосталої політичного утворення – Гетьманщини.

Протягом наступних понад 130-ти років козаки на чолі зі старшиною чинили опір різноманітним спробам сусідів обмежити їхню свободу та ліквідувати державу. Власне тому вояцький козак згодом став символом волеволюбності українства, здатності протистояти несприятливим обставинам й долати нечувані перешкоди задля реалізації природних прав і свободи. Тож недаремно у 1947 р. Українська головна визвольна рада постановила вважати «козацьке» свято Покрови днем утворення Української повстанської армії (14 жовтня 1942 р.), таким чином поєднавши традиції визвольної боротьби козацького минулого та повстанців 1940 – 1950-х рр.

М. Галів,

доцент кафедри нової та новітньої історії України

ВЕЧІР ПОКРОВИ

13 жовтня в приміщенні Центру душпастирства молоді відбулася святкова Академія, приурочена празнику Покрови, спільно підготована працівниками Комісії у справах молоді та Дрогобицького державного педагогічного університету ім. І.Франка. Почався вечір з благословення голови Комісії у справах молоді та студентського капелана о. Олега Кекоша, який, зокрема, зазначив: «Поміж Богородичними празниками нашого церковного року на окрему увагу заслуговує празник Покрова Пресвятої Богородиці. Культ Божої Матері, як Покровительки нашого народу, тягнеться золотом ниткою від княжих часів аж до сьогодні. Секрет того постійного, улюбленого й ревного культу Богоматері як покровительки, мабуть, в тому, що тут йдеться не про людське, але небесне й могутнє заступництво. Такого заступництва й опіки прагне кожна людина, родина й народ...»

Ведучі розповіли історію свята, повернувши присутніх у час, коли сталася подія, з якої і святкуємо цей празник: «14 жовтня 903 року орда сарацинів, мусульман за віруванням, спустошивши грецьку державу, підійшла до Константинополя. Цар, єпископи, священники, численні жителі зібралися і день і ніч молилися, благаючи допомоги. Побожний грек Андрей раптом вигукнув до свого учня такі слова: «Чи бачиш, брате, Божу Матір, Царицю і Владичицю, як Вона за рід людський молиться?» - на що той відповів твердо. Обидва праведні мужи мали щастя бачити таке видіння: Мати Божа в оточенні ангелів і апостолів молилася до Господа Бога та покривала людей своїм білим омофором. В орді зчинилося велике сум'яття, а греки, натхненні видінням, вдарили на нападників і прогнали їх».

Мистецьку частину відкрила Крупач Юля, учениця Стебницької ЗОШ № 18 пісню «Моя Україна». Дівчата з ансамблю «Лілея» церкви Різдва Пресвятої Богородиці м. Стебника (керівник п. Тетяна Медвідь) зачарували всіх виконанням духовних пісень «Мій Господь» та «Бог - любов». Для присутніх виступили й сестри Галина та Світлана Дицьо, викладачі Дрогобицького педагогічного університету, які виконали два духовних твори: «Під Твою милість, Діво, прибігаєм» та «У молитві схилиюся». У виконанні студентки філологічного факультету Лілії Марій прозвучала «Мамина молитва».

НАШІ ЛІЦЕЙСТІ – ПЕРШІ!

Ольга Середня, учитель економіки (друга зліва) разом із ліцейстами.

15 жовтня 2011 року команда Дрогобицького педагогічного ліцею стала переможцем обласного етапу VII Всеукраїнського турніру юних економістів. Цьогорічна участь для ліцейстів була третьою, у попередні роки вони уже один раз зайняли друге місце.

Учні груп економічного профілю Ольга Копач (Е-2) – капітан, Роман Гелета (Е-2), Роман

Виступає «Боян Дрогобицький»

Патріотична частина концерту розпочалася з нагадування про велику набожність запорожців до Пресвятої Божої Матері. Ведучі згадали історію врятування славного Почаївського монастиря від нападу турків, а бандурист Іван Шміло виконав кант про Почаївську Матір Божу «Ой зійшла зоря» Миколи Леонтовича. Студентка IV курсу філологічного факультету Дрогобицького університету Ірина Яцюшка декламувала уривок з поеми «Іржавець» Т. Шевченка, де згадано чудотворну Іржавецьку ікону Божої Матері й оспівано події 1734 року, коли запорожці в боротьбі проти Москви стали на сторону Мазепи. Петро I звелів зруйнувати Запорізьку Січ, що була над р. Чортомликом, а самі запорожці до 1734 року були змушені податись під протекторат кримського хана.

Згадали ведучі й про те, що з настанням Покрови у селах розпочиналися сватання та весілля. Гурт «Перехрестя» виконав дві весільні пісні, а танець любові «Ой у вишневому саду» виконали Кос Володимир та Черевата Марія. На Покрови 1942 року була створена й Українська Повстанська Армія. Тому дует «Вишиванка» виконав повстанську пісню «Послухай, кохана дівчино», а народний чоловічий камерний хор «Боян Дрогобицький» завершив вечір «Повстанською піснею» та гімном «Не пора».

На завершення вечора виступив проректор з науково-педагогічної роботи Дрогобицького державного педагогічного університету Юрій Львович Кишакевич, який промовив: «Дай Боже, щоб такі вечори частіше проводилися в перещедь свят, бо вони створюють передсвятковий урочистий настрій. Бажаю молоді, щоб усе їх життя пройшло під Покровом Божої Матері».

М. Гарасимчук,

заступник редактора молодіжного часопису "З любов'ю у світ"

Андрусик (Е-2), Світлана Германович (Е-2) та Христина Андрієчко (Е-1) під керівництвом випускниці Дрогобицького педагогічного університету, учителя економіки ліцею Ольги Миронівни Середньої були поза конкуренцією. Серед 9 команд у фіналі вони перемогли команду Львівської обласної Малої академії наук та Сокальського району.

Проходив турнір на економічному факультеті Львівського національного університету ім. Івана Франка і зібрав 9 команд зі Львова та області. Уже традиційно ці змагання організовані таким чином, щоб кожна команда мала можливість показати себе в ролі доповідача, опонента чи рецензента в одній з актуальних для суспільства тем. Цього року, наприклад, учасникам пропонували попрацювати над економічними проблемами безкоштовної медицини, проаналізувати ефективність мережевого маркетингу та економічну вигоду від переходу країни на літній час зимовий час, а також поміркувати, чи є економічне майбутнє у друкованих видань.

І як показав турнір, найкраще підготовленими для розв'язання цих проблем виявилися саме дрогобицькі ліцейсти.

Л.Борецький,
редактор газети «Ліцейст»

«НАГУЄВИЦЬКІ ЧИТАННЯ – 2011»

Непомітно підійшла золота осінь і в перший день жовтня, в переддень Дня учителя в селі Нагуєвичі відбулися п'яті (ювілейні!) читання, присвячені творчості Івана Франка. Цьогорічні нагуєвицькі читання були приурочені пам'яті видатного франкознавця Зенона Гузара. Вони відбулися завдяки патронату районної адміністрації в особі голови райради Михайла Сікори, голови райдержадміністрації Михайла Сендака, а головне, завдяки сприянню і підтримці ректора Дрогобицького державного педагогічного університету ім. І.Франка, професора, доктора філософських наук, Валерія Скотного.

Читання відкрив завідувач кафедри української літератури і теорії літератури, професор Петро Іванович Іванишин, який відзначив, що кожен франківський нагуєвицький читання проходить певним національним ракурсом, що показує їх зв'язок з сьогоденням. Цьогорічні читання приурочені темі: «Іван Франко і проблеми духовно-культурної емансипації та деколонізації». Зокрема професор відзначив, що цьогорічні читання присвячені пам'яті визначного франкознавця Зенона Гузара, про якого можна сказати багато теплих слів не лише як про науковця, але й про людину високоінтелектуальну, закохану у свою справу.

Далі слово взяв керівник науково-ідеологічного центру ім. Д.Донцова – Олег Баган, доцент кафедри української літератури та теорії літератури, який наголосив, що Зенон Гузар був воістину науковцем міжнародного рівня. Він так зрідився з постаттю Івана Франка, що український Мойсей став для нього другим «я».

Дослав Радевич-Винницький, доцент кафедри української мови, виголосив про багатство словникових перлів у багатій спадщині Івана Франка, який є і залишається феноменом світового масштабу, яким могла б пишатися будь-яка нація.

Далі слово взяв спеціаліст з перекладознав-

ства, доцент кафедри іноземних мов зі Львова Івана Теплий, який привітав усіх мовою Вергілія й Горация. Доповідач висловив своє бачення проблем франкознавства й наголосив, що нагуєвицькі читання стануть наріжним каменем у пам'ятник нашому землякові.

Із своїм баченням Франківської спадщини виступила Тетяна Біленко, професор кафедри філософії. Вона також поділилася спогадами про професора Зенона Гузара, з яким працювали досить тривалий час.

З доповіддю про призабуті педагогічні статті Іван Франка на сторінках газети «Кур'єр Львівський» виступив і автор цих рядків.

Пишеться слово «шведська», бо «шведи», «шведсько мовний», «шведська література». У даному випадку чергування «д – т», тобто палаталізація відсутня. Звичайно, можна багато говорити на цю тему, але важливо пам'ятати, що людина має бути еталоном у поведінці, вчинках, висловлюваннях. Будемо надіятися на краще, щоб пізніше ніхто не картас нас за це. А ми, як це часто буває говорили: «Я вибачаюся» замість «Вибачте мене». Закінчення –«ся» використовується, коли ми говоримо про дію відносно себе самого: «Я миюся, одягаюся, взуваюся і т.д.»

Звісно, потрібно працювати і хто ж це буде робити, як не ми.

*М.Зубрицький,
науковий співробітник Інституту
Франкознавства*

Милує око намальована краса

14-21 вересня 2011 р. у фойє педагогічного факультету ДДПУ імені Івана Франка відбулася виставка «Пейзаж в етюдах». На ній були представлені навчально-творчі роботи пленерної практики студентів групи ПОО-32 та ПОО-42. Організували виставку та підготували її експозицію викладачі кафедри культурології та українознавства М.Сидор, Ж.Ясеницька, Г.Савчин.

Ні для кого не є секретом, що педагогічний факультет часто радує відвідувачів такими виставками, адже образотворче мистецтво – це не лише спеціалізація наших студентів, а й

невід'ємна частинка душі та покликання серця. Наша творчість – то яскравий результат довгої, клопіткої, але такої улюбленої роботи – малювання. І своїми експозиціями ми не просто поставили «відмітку» як звіт про те, що влітку не дармували, а й всіма силами, набутими уміннями та власним баченням показали красу, довершеність і неповторність української природи, зокрема нашого краю.

Серед робіт вигадливими лініями перетнулися різні жанрові напрями: архітектурні мотиви (В.Маник, Р.Мисечко), пейзажі Карпат (М.Мариній, М.Горунька), сільські мо-

До Міжнародного дня грамотності

Як ми говоримо?

Ось і непомітно наступив золотий вересень, а разом з ним і студентські будні. Здається, все так як було, але хочеться поговорити про наболіле.

Закінчилася вступна кампанія і разом з тим мимоволі хочеться нагадати нашим шановним першокурсникам, що вони «вступили до університету», а не «поступили в університет», що їм незабаром доведеться «складати заліки й екзамен під час сесії», а не «здавати їх». Здавати можна аналізи, написані залікові чи контрольні роботи.

Вибравши нашу alma mater для того, щоб навчатися, вони також «подавали документи», а не «здавали їх». Ідучи додому після пар, студенти зобов'язані «поступитися місцем в автобусі», а не «дати» його комусь. Дають комусь прочухана себто сварять, а ще дають один одному речі повсякденного вжитку: зошит, ручку, тарілку, ложку тощо.

Навчаючись, наші студенти будуть «вконувати» письмові роботи, а не «робити» їх.

Хотілося б іще звернути увагу на нашу рекламу, якою аж зрянці довкола.

Ось, наприклад, «продається бляха шведська і німецька», не важко здогадатися, що саме виправити у цьому вислові. Пишеться слово «шведська», бо «шведи», «шведсько мовний», «шведська література». У даному випадку чергування «д – т», тобто палаталізація відсутня.

Звичайно, можна багато говорити на цю тему, але важливо пам'ятати, що людина має бути еталоном у поведінці, вчинках, висловлюваннях. Будемо надіятися на краще, щоб пізніше ніхто не картас нас за це. А ми, як це часто буває говорили: «Я вибачаюся» замість «Вибачте мене». Закінчення –«ся» використовується, коли ми говоримо про дію відносно себе самого: «Я миюся, одягаюся, взуваюся і т.д.»

Звісно, потрібно працювати і хто ж це буде робити, як не ми.

*М.Зубрицький,
науковий працівник
Інституту Франкознавства*

тиви (О.Мицак, Л.Дзерин Л.), пейзажі рік та озер (О.Супова, Н.Кич, В.Білинець). Також немало начерків і замальовок було присвячено світу флористики (І.Ниска) та фауни (О.Химин, О.Савшак).

Приємно було читати записи відвідувачів, адже для художника немає більшої втіхи, ніж бачити захоплення та визнання своєї праці, і не тільки в журналі відгуків, а й на обличчях тих, хто приходив подивитися на виставку і йшов з натхненним блиском в очах.

І назавершення, хочеться сказати поетичними рядками про вічне джерело натхнення та найпростішої, найдоступнішої краси-накрути нас:

*Коли на серці стане часом важко,
і щось нестерпно тягне душу вниз –
очима, серцем, поглядом уважним
навколо себе озирнись і усміхнись.
Чи то обрамлення надбелікатнішого ранку,
чи вечоровий оксамит на небесах,
карпатські ватри і дрогобицькі кав'ярні,
безмежна зоряність і в небі вільний птах –
усе твоє, усе давно знайоме,
але краси від того менше не стає.
Нехай твоя душа не знає втоми
радіти й знати що навколо – все твоє.*

*Н.Вербовська,
студентка педагогічного ф-ту гр. ПОО-42*

Яке вона, студентське життя?

У житті кожної людини багато подій, свят, традицій... І у університеті традиційно щороку проводиться огляд-конкурс художньої самодіяльності I курсів «Дебют». Свято відбулося 11 жовтня 2011 р. в актовому залі Інституту фізики, математики та інформатики. У цей день на сцені виступили чотири групи: МЕ-11, МФ-12, ФІ-13 та ІН-14. Всі учасники хвилюючі і відповідального дійства віднеслися до нього з повною серйозністю, чудово справились зі своїми завданнями.

Конкурс проводився у два етапи: художній номер або талант групи, (де першокурсники демонструють свої різноманітні вміння; конкурс оригінального жанру (КВК), коли студенти проявляють свою дотепність та винахідливість).

У складі журі огляду-конкурсу були:

С.Найчук – капітан команди КВК «Фізматівська шпана» (2005 – 2006 рр.); Т.Богун – капітан команди КВК «Фізматівська шпана» (2008 – 2009 рр.); А.Посунько – капітан команди КВК «Фізматівська шпана» (2009 – 2010 рр.); В.Шпілка – теперішній капітан команди КВК «Фізматівська шпана»; і головна окраса журі – викладач кафедри методики викладання математики, І.Корнейчук.

Глядачі, журі, гості свята одержали масу позитивних вражень, ще раз відчувши себе акторами у великому театрі за назвою «життя». Перш ніж оголосити переможців конкурсу, журі нагородило двох студентів: В.Костюка (ІН-14) та М.Манастирського (МФ-12) подарунковими сертифікатами від

ВІДКРИТТЯ СПАРТАКІАДИ

23 вересня 2011 року на базі СОР «Смерічка» відбулися традиційні змагання з туристичного багатоборства. Ці змагання, як правило є відкриттям Спартакіади серед студентів Дрогобицького державного педагогічного університету імені І.Франка, яка проводиться з десяти видів спорту.

На старт вийшли студенти і кожен із них відстоював честь свого факультету. Всім учасникам хотілось вибороти призове місце. Особливо слід відзначити команду педагогічного факультету, які змагалися на високому рівні.

Після напруженої боротьби призові місця команд розподілились таким чином:

І місце виборила команда романо-германської філології (Косак Віталіна (АН-51), Костюк Юрій (АП-25), Беца Ельвіра (НА-47), Галайдін Андрій (АП-25), Антонов Андрій

благодійного фонду А.Лопушанського на послуги SPA-готелю «Женева», за їхню акторську майстерність. Також студентка І.Вадюк (МФ-12) отримала сертифікат на безкоштовний запис пісні у професійній студії. Перемогу у номінаціях «Найтандювальніша група» здобула МЕ-11, «Найталановитіша група» – ІН-14, «Найспівучіша група» – МФ-12, «Найкомедійніша група» – ФІ-13.

А переможцем огляду-конкурсу художньої самодіяльності I курсів «Дебют» стала гр.ІН-14, яка своїм артистизмом, впевненістю зуміла підкорити серця всіх глядачів. Також студентське самоврядування висловлює подяку всім, хто долучився до проведення свята, а особливо старшокурсникам М.Радкевич, Р.Дяків, Х.Гук та Р.Баб'яку котрі зі свого боку допомогли юним фізматівцям підготуватися до конкурсу та адаптуватися у новому середовищі. Цього ж дня була відібрана команда першого курсу, яка буде представляти наш ВНЗ на загальноуніверситетському «Дебюті». Бажаємо команді впевненості, рішучості, ну і, звичайно, перемоги! Ми у вас віримо!

Недаремно кажуть, що студентські роки – найкращі, і треба прожити їх так, щоб згадка про цей час залишилася у пам'яті назавжди. А ще твердят, що студентом стають тільки після першої сесії. Але чи варто так довго чекати? Адже наші першокурсники уже продемонстрували свої таланти та вміння і довели, що вони гідні називатися студентами ІФМІ!

*І.Гром,
голова студентського самоврядування ІФМІ*

(АФ-14), Змінчак Ірина (АФ-14), Атаманчук Михайло (АН-21), Полішук Артур (ПАН-17), Полішук Артур (ПАН-17), Саламаха Христина (АН-31), Стецько Ярина (АН-31), Мосевич Світлана (ПАН-17), Мацька Олена (ПАН-17), Шевців Ярослав (АН-21), ІІ місце – соціально-гуманітарний факультет, ІІІ місце – факультет економічної освіти та управління.

По завершенні змагань переможці та призери були нагороджені смачними солодощами від профкому студентів.

Студенти мали можливість не тільки позмагатися, але й цікаво провести час. Загалом усі команди показали свою майстерність.

Бажаємо їм духовного та фізичного розвитку.

Кафедра фізичного виховання

РОМАН ХОМИН: «Поєднання біологічного журналіста досить незвичне. Але я думаю, що зумію поєднати ці дві спеціальності».

Сьогодні ми поспілкуємося зі студентом ІІ курсу біологічного факультету, який встигає навчатися і у нас, і у Львівському національному університеті ім. І. Франка на факультеті журналістики.

Романе! Як ви поєднуєте навчання у двох ВНЗ?

Система освіти в Україні дозволяє одночасно вчитися у двох університетах (на заочній і денній формі навчання). Взагалі навчання мені дається не важко. Сесія у ЛНУ ім. Франка триває всього 2 тижні, це дозволяє мені не дуже вибиватися з колії на біологічному, тому досить швидко стараюся розподілити таким чином, щоб встигнути підготуватися як до занять на біологічному, так і до екзаменів і заліків, які чекають мене на факультеті журналістики.

У душі – ви біолог чи журналіст?

Все ж таки, швидше журналіст. Чесно кажучи, біологію у школі я не любив, мріяв бути або істориком або журналістом. Але доля закинула мене на біологічний факультет. Я аж ніяк не жалію, що вступив саме сюди. А за рік проведений у Трускавці, викладачі прищепили мені любов і до біології.

Чи пишете вірші, якщо так, то на яку тематику?

Так, пробую писати вірші. Щоправда, поки що мій творчий доробок невеликий. Тематика віршів різноманітна, починаючи від громадянської лірики, закінчуючи інтимною.

Як у майбутньому плануєте поєднати ці дві професії, чим плануєте займатися?

Поєднання біолог-журналіст досить незвичне. Але я думаю, що зумію поєднати ці дві спеціальності. Буду писати статті на природничу тематику. Вабить мене і спортивна журналістика. Хоча, життя непередбачуване, і як складеться доля, важко сказати.

Вела розмову Л.Равриш

12 жовтня студенти філологічного факультету (групи УА-33, УР-35 та УР-12) здійснили подорож за маршрутом так званої «Золотої підкови», де розташовані старовинні замки.

Погода була мінливою: то світило сонце, то падав рясний дощ, то здіймали вітрище. Здавалося, що з такою самою швидкістю вириваються картини з минулого. Ось перед нами на високому пагорбі Олеский замок – видатна пам'ятка архітектури та історії XIII–XVIII ст. Це була могутня давньоруська фортеця. В XV–XVI ст. замок став магнатською резиденцією (з 1605 р. власник Іван Данилович) і в 1620-х рр. був перебудований у дусі італійського Ренесансу.

Ми сфотографувалися на пам'ять у мальовничому парку, що оточує замок та пристосований для музейних потреб колишній монастир капучинів. Після цього наш автобус вирушив до Підгорецького замку. Його було збудовано на замовлення великого коронного гетьмана Станіслава Конєцпольського архітектором Андреа дель Аква в 1635–1641 рр. Замок у Підгірцях – визначна пам'ятка пізньоренесансної архітектури. До замкового ансамблю входить палац, оточений бастионами укріпленнями, валами та ровами, бароковий костіолок, «Гетьманська корчма», в'їзна брама та чудовий «італійський» парк XVIII ст. Палац у Підгірцях порівнюють з Версалем, і цілком слушно. Достить лише грішечки фантазії, і ти уявляєш себе героєм чудових французьких кинематографічних фільмів. Та й знамениті «Три мушкетери» свого часу знімали саме тут. Нині замок є філіалом Львівської галереї мистецтв і знаходиться в стадії реставрації. Але

найцікавіше було попереду. Розташований на пагорбі, оточений валами, ескарпованими тесаним каменем, перед нами постав Золочівський замок. Споруджений у 1630-х рр. на зразок цитаделі з бастионами батьком польського короля Якубом Собеським, пізніше у XVII ст. він належав родині Радзивілів. Впродовж віків замок – фортеця, королівська резиденція, панська садиба, тюрма, навчальний заклад.

У дворі замку є два палаци. Більший з них має назву Великого палацу, а навпроти виїзної вежі знаходиться Китайський палац. Він має вигляд двоповерхової шпильастої ротонди з одноповерховими бічними прибудовами. 21 травня 2004 року у ньому відкрито Музей Східних культур. Тут представлено близько 250 творів живопису, графіки, скульптури, предметів декоративно-прикладного мистецтва, а також археологічних експонатів з Єгипту, Шумеру, Китаю, Японії, Індії, Індонезії, Туреччини, Персії. Серед експонатів – мумія сокола, фрагменти єгипетських саркофагів, японська графіка другої половини XVIII століття, вироби з лаки, східні тканини XVII – XVIII століть, полотно львівського художника кінця XVII століття Івана Малиновського «Єрусалим».

Ми щиро дякуємо нашим кураторам, які організували незабутню мандрівку. Гадаю, цей день закарбувався в пам'яті кожного з нас, адже ми доторкнулися до сивоцолої давнини, збагатили свої знання про історію рідного краю.

А. Куцук,
студент філологічного факультету гр. УА-33

ВИХОВУЄМО У СОБІ ТОЛЕРАНТНІСТЬ

У рамках проекту «Права осіб з обмеженими можливостями — повне та ефективне включення в суспільство» упродовж 29 вересня – 2 жовтня 2011 року функціонував Табір «Толерантність та інтеграція». Місце його проведення – санаторій «Східницькі Карпати» у смт. Східниця. Учасниками заходу були повносправна молодь (особи з особливими потребами товариства «Надія») та студенти Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка, а також юнаки та дівчата з інших університетів, які відбиралися серед кращих з огляду на їхні за громадську активність, толерантне ставлення та позитивне психологічне сприйняття.

Метою проведення табору було об'єднання учасників для розв'язання різних життєвих проблем, а також набуття навиків поваги і толерантного ставлення один до одного, незалежно від становища та умінь.

Захід проходив у рамках проекту «Розвиток громадянського суспільства», що впроваджується Програмою розвитку ООН в Україні та фінансується Міністерством закордонних справ Данії протягом 2009 – 2012 рр.

Загалом упродовж проведення табору організовувалися тренінги, екскурсії та спортивно-розважальні програми, творчі вечори. У результаті учасники навчилися уникати поняття «стигми», намагалися виховувати у собі толерантність один до одного, подружитися уже з першого дня.

Організатори табору «Толерантність та інтеграція» висловлюють подяку за розуміння, підтримку та рекомендації найкращих студентів ректору університету В. Скотному та голові профкому студентів І.Гівчаку.

Маємо надію, що кожен учасник, кожен волонтер понесе у суспільство необхідну інформацію про толерантність і залучить ще більше друзів до допомоги товариству «Надія».

З.Квасний,
PR-менеджер товариства «Надія»

ЗДОРОВ'Я – НАЙБІЛЬША ЦІННІСТЬ НАШОГО ЖИТТЯ

Найцінніше у людини – життя. Що таке наше життя? Це гра, де ми пізнаємо світ, себе, вирішуємо проблеми сьогодення. І цих проблем багато, а одна з найголовніших – як зберегти своє здоров'я.

28 липня 2011 року у рамках співпраці психологічної служби Дрогобицького державного педагогічного університету імені Івана Франка із Самбірською виховною колонією було проведено тренінг «Здоров'я – найбільша цінність нашого життя». У тренінгу брала участь молодь віком від 16 до 20 років, які перебувають у Самбірській виховній колонії, З.Борисенко та М.Гринців, практичні пси-

хологи психологічної служби університету, а також психолог трудколонії Т.Терлецький.

Запропонований тренінг «Здоров'я – найбільша цінність нашого життя» – це результат роботи взаємної співпраці психологів психологічної служби університету і Самбірської виховної колонії. Метою тренінгу було наблизити молодих людей, які перебувають у колонії, до розуміння цінності й унікальності свого життя, себе як особистості, до утвердження здорового способу життя як життєво пріоритетного.

Особлива увага приділялася вправам на розгляд поняття «здоров'я», актуалізацію учасниками власного бачення даного поняття, їм було запропоновано визначити складові здоров'я та змоделювати образ «здорового українця». Тренінг містив вправи та інформаційні матеріали, які переконливо показують значущість здоров'я в житті людини, спонукають зробити усвідомлений вибір на користь здорового способу життя, висвітлюють фактори, які впливають на здоров'я кожного.

Проведений тренінг «Здоров'я – найбільша цінність нашого життя», дозволив донести ідеї цінності здорового способу життя до кожного учасника тренінгу.

Здоров'я – це те, що не купиш за гроші, без чого немає щастя. Геніальний лікар і філософ Авіценна стверджував: «Головним скарбом життя на землі є не те, що ти завоював, не багатство, що у тебе в скринях... Головним скарбом життя є здоров'я, і щоб його зберегти, потрібно багато знати».

З. Борисенко та М.Гринців,
практичні психологи психологічної служби ДДПУ ім. І.Франка

НАУКОВИЙ УНІВЕРСУМ ЛЮДМИЛИ КРАСНОВОЇ

«...Ви тихо і мудро поринули в Слово» (Михайло Шалата. «Із життєвих колізій». Л.К.)

Шлях важкий й складний стелився Людмили Красної (Козловської) до Слова. «Сумне дитинство з недитячими переживаннями» (батько був репресований), тавро «дочка ворога народу», опалена війною юність, післявоєнні скрутни (підступні!) часи... Однак невтомиме прагнення вчитися, пізнавати, відкривати таємниці магічного, дивовижного світу Слова, яке вже нуртувало в душі учениці київської школи №54, шляхетне родинне, сімейне середовище, в якому формувалися естетичні, моральні імперативи майбутнього філолога, науковця, а також, очевидно, віра в себе, настирлива праця стали запорукою майбутнього сходження Людмили Красної – глибоко ерудитованого філолога, професора на науковий Олімп.

З пієтетом, щемкою вдячності згадує Людмила Краснова своїх учителів – професорів Львівського державного університету імені Івана Франка, до якого вступила 1945 року, – О.В. Чичеріна, М.Н. Пархоменка, В.І. Борковського, В.І. Малкіна, Т.І. Франка – сина Івана Франка та багатьох інших. Після закінчення університету за скеруванням була спочатку праця вчителем у школі с. Збійське Львівської області. Згодом в інших школах України (як дружина військового, розділяла з чоловіком всі труднощі армійського мандрівного життя) – Тернопілля, Закарпаття, Хмельниччина. Але думка про наукову роботу не полишала. Людмила Краснова вступає до аспірантури й розпочинає роботу над кандидатською роботою під керівництвом відомого науковця М. Пархоменка на тему «М.Г. Гарін-Михайловський – видатний представник критичного реалізму в російській літературі на межі XIX – XX ст.», яка була успішно захищена 1958 р. у Львівському університеті. Після захисту дисертації доля привела молодого науковця до далекого узбецького міста Фергана, де короткий час працювала викладачем у місцевому педагогічному університеті. З 1961 р. й до сьогодні другим рідним містом (після Києва) для Людмили Володимирівни

став Дрогобич. Тут вона зростала як вчений, шліфувала науковий, викладацький досвід в інституті (з 1961 р. викладає на кафедрі світової літератури: старший викладач – доцент – професор), підготувала до захисту докторську дисертацію. У цьому місті минули дитинство й юність її дочки та внучки. Тут пройшли, як стверджує Л. Краснова, найкращі роки її життя.

Духовна присутність Івана Франка – патрона університету, очевидно, визначає загальну наукову атмосферу, творить ауру високої культури, спонукає повсякчас сповідувати Франкові імперативи в науці й житті. Прикладом цьому слугує науковий й життєвий шлях Людмили Красної.

Серед перших наукових студій Людмили Красної з історії української літератури – «Некоторые стилистические особенности поэмы Т. Шевченко «Тризна» (1964), яка й сьогодні не втратила наукової вартості. Приміює літературознавчу шевченкіану дослідницької студія «Характер і функції образів-домінант у творчості Т. Шевченка», а також есеї «Спроба іманентного дослідження окремого поетичного тексту Т. Шевченка».

Одним з основних напрямів наукових розвідок Людмили Красної є теорія і практика перекладу. Володіючи іноземними мовами, Людмила Володимирівна проникає у магічне дійство перекладу, почуттєву й смислову матрицю обох мов – першотвору і його іншомовного варіанту. Її цікавить не тільки лінгвістичний аспект перекладу, проблема перекладності/неперекладності, різні принципи і підходи в українському художньому перекладі, а передусім процес відтворення першотвору як художньої формо-змістової цілісності («Поэма О. Блока «Дванадцять» у перекладі В. Сосюра, Д. Загула, В. Бобинського», «Поэма Александра Блока «Дванадцять» в польському перекладі Карола Винавера», «Анна Ахматова – перекладчик поэтического текста», «Іван Франко – перекладач Гете («Prometheus» та ін.)».

Людмила Краснова – автор посібників: «До проблеми аналізу та інтерпретації художнього твору», «Інтерпретація художнього тексту (на тлі антропології О. Блока)»,

на о 8 годині ранку. На превеликий жаль, Одеса зустріла нас не дуже гарною погодою. Оскільки ми приїхали після штурму, було холодно і два дні дощило. Але нашого чудового настрою ніщо не могло зіпсувати. У перший день після прибуття ми ознайомилися з територією Гідробіологічної станції ОНУ ім. І. Мечнікова. Жили ми у наметах, що створювало приємну атмосферу єднання з природою.

Наступного дня ми вивчали місцеву флору і фауну. Це було дуже цікаво, тому що деякі види рослин і тварин ми

бачили вперше. Через два дні після нашого приїзду погода значно покращилась, стало тепло і сонячно. Адже ми тільки і думали, як найшвидше скупатися в теплому морі і прогулятися набережною.

«Посібник зі спецкурсу для тих, хто вивчає теорію літератури», співавтором програми з теорії літератури, затверженої Міністерством науки й освіти України. Науковий та викладацький досвід Людмили Володимирівни в царині теорії літератури також реалізувався у низці термінологічних словників: «Словник метамови інтерпретатора художнього тексту» (у співавторстві з М.Т. Демським), «Словник літературознавчих термінів» (у співавторстві з М.Т. Демським), «Словник юного гуманітарія», «Словник літературознавчих термінів» (у співавторстві з М.М. Дубиною, М.І. Дубиною).

Людмила Краснова – людина культури. Вистава в драматичному театрі, концерти, зустрічі з відомими людьми – жодне творче дійство не залишається поза її увагою. Ця любов до прекрасного збагачує Людмилу Володимирівну духовно, привносить у буденність почуття того, що людина не тільки земне, але й небесне, Боже Творіння. Про це завжди вона нагадує і своїм студентам-філологам.

Студенти люблять слухати її лекції, на яких панує культ усного вишуканого Слова (його сповідували ще давні греки). Людмила Володимирівна знає напам'ять безліч віршів класиків української й світової літератури (про кількість можна лише здогадуватися) і натхненно, віртуозно їх декламує. Це вражає і зачаровує.

Людмила Володимирівна Краснова – прекрасна й шляхетна жінка, філолог-ерудит, професор, академік.

В.Зварич,
доцент кафедри світової літератури

АХ, ОДЕСА! ...

26 червня група студентів-біологів III курсу ДДПУ ім. І. Франка на чолі з викладачем Г.Кречківською вирушили потягом Львів-Одеса для проходження навчально-польової практики. Прибули ми 27 черв-

Ми відвідали Зоологічний музей та Ботанічний сад ОНУ ім. І. Мечнікова, побували в одній з кращих обсерваторій Європи, дельфінарії, океанаріумі, тераріумі. Крім цього, ми переглянули виставу «Моя прекрасна леді» в Одеському театрі музкомедії. Також ми збирали гербарії, виготовляли вологі препарати, відпочивали на пляжі.

Приємно вразила привітність студентів ОНУ ім. І. Мечнікова. Вони були надзвичайно гостинними та раді нашому приїзду. Час біжить швидко і ми щасливі та усміхнені повернулися додому. Ці сонячні дні подарували нам безліч позитивних емоцій, нових і цікавих знайомств. З Одеси ми повернулися не з пустими руками – привезли заготовки для гербарію та вологі препарати.

Висловлюємо щирі вдячності декану біологічного факультету ДДПУ ім. І. Франка С.Волошанській та керівникам практики В.Стахову і Г.Кречківській за таку чудову можливість побачити багато нового і цікавого.

О.Наконечна,
студентка біологічного факультету групи Б-31

Ми їх пам'ятаємо

СТЕЛЬМАЩУК Степан Ількович	08.10.1925 – 03.01.2011
ПОДСКОЦЬКИЙ Борис Євстахович	14.10.1920 – 1995
ЛОЗОВСЬКИЙ Євген Михайлович	22.10.1934 – 10.10.1992
КРАВЧЕНКО Еней Петрович	29.10.1931 – 12.09.1988
ГАРИЩАК Іван Васильович	30.10.1925 – 20.07.2011
АЛФІМОВ Павло Тихонович	30.10.1930 – 07.08.2007

Жовтневі іменинники, які відзначають своє день народження на заслуженому відпочинку. Щиросердно вітаємо їх і бажаємо міцного здоров'я, довгих років життя і здійснення усіх бажань!

ЯСКЕВИЧ Клавдій Олександрович 19.10.1924
ДОБРЯНСЬКИЙ Богдан Васильович 27.10.1935

*Підготувала матеріал Л.Гаврищак,
доцент кафедри практичної психології*

Щирі вітання з Днем народження!

Є люди, що подібні до гірських вершин – до них важко до-
братися, проте дихати там легко і краєвид відкривається над-
звичайний. Таким для нас у науці є Б.В. Добрянський – люди-
на глибоких і всебічних знань; науковець – захоплений своєю
справою; людина-патріот, що свято береже пам'ять роду і на-
роду; товариш, який пам'ятає всі життєво-важливі дати своїх
близьких і друзів; поціновувач мистецтва, що тримає руку на
пульсі життя Франкового краю; педагог, який уміє виховувати
прикладом, а не моралізацією; старший наставник, що має гли-
боку життєву мудрість; хорист і гуморист, який згуртовує на-
вколо себе однодумців; добрий батько і турботливий чоловік;
дрогобичанин, якого знають всі, хто його зустрічає у місті.....
Про нього можна говорити без кінця.

Шановний Богдан Васильовичу, прийміть найщиріші ві-
тання з Днем народження. Нехай Ваша душа завжди буде мо-
лодою, нехай Ваша життєва енергія не вичерпується з роками,
нехай у Вашій хаті і родині панують щастя, радість, злагода і
здоров'я.

*Т. Пантюк,
доцент кафедри загальної
педагогіки та дошкільної освіти*

Подбаймо про безпеку!

Розпочався новий 2011 – 2012 навчальний рік. Завершилося
поселення студентів у гуртожитки.

Та всеж питання нашої безпеки залишається актуальним.
Особливо – це відноситься до гуртожитків. Адже гуртожитки -
об'єкти з масовим перебуванням людей, тому будь-яка
надзвичайна подія може спричинити обставини, які можуть
привести до нещасного випадку.

Значну увагу потрібно приділити питанню з пожежної без-
пеки. Адже за 6 місяців поточного року в Україні виникло 28
144 пожежі на яких загинуло 1 530 осіб, із них 60 – це діти та
підлітки. У Дрогобицькому районі з початку року виникло 82
пожежі у вогні загинуло 7 осіб .

На виконання протоколу № 59 засідання Кабінету Міністра
України від 17.08.2011р. з метою запобігання виникненню
надзвичайних ситуацій та оперативного реагування на них,
та інформаційного листа Міністерства освіти і науки молоді
та спорту України від 05.09.2011 р. за № 1/9667,

«Про дотримання вимог пожежної безпеки, санітарних
норм і правил у навчальних закладах», у Дрогобицькому дер-
жавному педагогічному університеті ім. І.Франка проводиться
відповідна робота спрямована на попередження виникнен-
ню надзвичайних ситуацій.

Для навчальних корпусів та гуртожитків розроблено тек-
стову та графічні частини поверхових планів евакуації на ви-
падок виникнення пожежі. В цьому році проведено капіталь-
ний ремонт автоматичної пожежної сигналізації з заміною
обладнання на сертифіковане в гуртожитку № 3. На ці роботи
витрачено понад 26 тисяч гривень.

Зі студентами університету проводяться інструктажі з без-
пеки життєдіяльності, а з мешканцями гуртожитку додатко-
во проводяться інструктажі з безпечного користування га-
зовими та електричними приладами. Однак брак коштів не
дозволяє в повному обсязі виконувати заходи запропоновані
приписами контролюючих органів.

Але спільними зусиллями нам потрібно зробити все, щоб
надзвичайні ситуації та нещасні випадки обминули праців-
ників та студентів нашого навчального закладу.

*М.Губіцький,
начальник ВОП та ТБ*

Ф **ЧАСОПИС**
РАНКІВЕЦЬ

Читайте
у наступному номері:

- Фестиваль у рамках святкування
110-річчя від дня створення
музично-просвітницького
товариства «Боян Дрогобицький».
- Інтерв'ю з Богданом
Николаїшином, головою
Дрогобицької організації
Комітету виборців України.
- Ура! Святкуємо День студента!

ШАНОВНІ НАШІ ЧИТАЧІ!

**Просимо Вас надсилати свої статті
на нову електронну адресу:**

Ravrysh_Lilja @ i. ua

Чекаємо Ваших повідомлень!

«ФРАНКІВЕЦЬ»

Часопис Дрогобицького державного педагогічного
університету імені Івана Франка

Реєстраційне свідоцтво ЛВ 658 від 30.07.2004 р.

ВИДАВЕЦЬ

Вчена рада Дрогобицького державного
педагогічного університету імені Івана Франка

Редактор: Лілія Равриш
Фотокореспондент: Євген Григорович
Дизайн та верстка: Сергій Стрельцов

Редакція залишає за собою право скорочувати
дописи. Відповідальність за достовірність
інформації несуть автори.

Адреса редакції:
м. Дрогобич, вул. І. Франка, 24, 2-й поверх, кім. 29,
тел. 45-00-73